

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel

Előfizetés: 12 Ft. Éves előfizetés: 120 Ft. (Korona, negyedévre 2 korona. Éves szám ára darabonként 20 Ft.)

DINKESZÉVE NÁNDOR

Szerkesztőnő és kiadóhivatal:

Dinkeszéve Nándor könyvnyomdája Celldömölk. A lap szerkesztők a szerelmi rész illető közlő: hirdetések és más demenzió: nem állnak.

A kataszter.

(Cs.) Sok más nyavalyával, egyetemben a katasztert is a Bach-korszak hozta a magyar nép nyakára. Ahogy kigondolta a „német”, ugy elméletben és papirosan igazságos és méltányos alapja lehetett volna ez a kataszter, népies nyelven lankaszter a földadó ki- porciózásának szegényre-gazdagra egyformán: de ahogy a gyakorlatban végrehajtották a Bach-huszárok, utánuk az alkotmányos magyar fi- nancminiszterek huszárjai is 1850 óta már háromszor, valóságos atokká vált a szegény nép nyakán. A kataszter ugyanis voltaké- péz az a rengeteg nagy léniázott könyv lenne, amibe a fi- nancminiszterek kiküldött becslobiztosainak, népies nyelven a földkös- tölőknek, igazságos szemle és becsles után be kellett von vezetniök minden gazda földbéli szegénységének a területét és évi tiszta „hozamát”. Ennek a nagy könyvnek aztán neki estek a fi- nancdirekcziók s adatai után kivetették a földadót kire-kire, a tiszta jöve- delem 25 százalékában.

Látványos, hogy ha becsületesen készül- tek volna ezek a kataszteri birtokívek, vagyis ha a földkösztölő urak a föld minéműségének, tehát hozamképességének osztályait a való- sághoz hiven húztak volna rá minden határ minden darab földjére, — akkor a kataszteri tisztajövedelem után kirótt földadó igazságos- san nyomta volna a szegény, a gazdagot egyaránt. Ám, mit csináltak ezek a földkös- tölők igen sok helyen? A gazdag emberek földjét (már tudniillik, ahol megkették a dü- löbe vívő kocsjuk kerekét) a valóságban alul becsülték, a prima klaszsisu nagybirtok- kot beirták szekundának s ezzel a kataszteri tisztajövedelmét a valódinál felére csappan- tották a gazdagok földjeinek. Mivel azonban a földadó minden határra nézve kontingentálva volt, vagyis egy összegben volt megállapítva, melynél kevesebbel a kincstár be nem érte, az ármányos földkösztölők az ilyen manipulációk miatt megkevesebült földadóösszeg minuszát úgy húzták ki, hogy a szegény emberek föld- jét, kiknek kenegetésre nem futotta a bugyel- lárissuk, a valóságtól eltérőleg egy osztályal

feljebb becsülték, lankaszterizálták. A paraszt sívár földje így jutott sok helyütt az első osztályba, míg a nagygazda dus televénye a felét se fizetö második klassziba. Égbe- kiáltó gaszgók történtek ily manipulációk révén Kárpátoktól az Adriáig, mind a szegény ember bőrére, nyuzására. Magam is, pénzügyi fogalmzók koromból, számtalan esetet láttam, a hol az ármentesítés után is hasznavehe- tetlen ártárként szerepelt több ezer holdas latifundium s alig fizetett adót, mely után pedig makai gazdak száz pengö lorintot fizet- gettek évi haszonbérül hagyina alá a nevetö tulajdonosoknak, a ki ily sikerülten kösztol- tatta föl a földjét a Wekerle-huszárokkal.

Számba se lehet venni a tömérdek jai- veszkölő panaszt, a mi országszerte felhang- zott évtizedeken át a „lankaszter” ily gyalá- zatos népnuzásai s fölháborító igaztalanságai miatt. Persze mind a megcsalt nép keserüsé- geiből. Nagybirtokos egyetlen egy se lament- tált soha. Ez mind meg volt elégedve avval a lankaszterrel. Hogy a ménkü csapjon bele! — mondotta ellenben mindentütt rája a nép.

K á i n.

Ira: D Luis Coloma. Spanyol eredetből fordította: Jándi Bernardin.

Folytatás és vége.

— Roque, Roque! — kiáltozott Joaquina halk s visszafójtott hangon, mindenfelé tekint- getve révedező szemével.

Senki se felelt neki s az éjszaka csend- jében csak egy hulló falevél zörrenése hallat- szott, a mely leesett, hogy kimuljon, meg a szellö gyöngö suttozása, a mint játékszerű fölkapta.

— Lelkem, Szdzanyám! . . . hol a fiam? — jajongott vakon szaladva a naran- csos felö. Csodatevö szent Szdz, légy vele, ne hadd el. S ujra meg ujra, meg ujra kiállozza: Roque, Roque!

— Roque, Roque, — válaszolt a na- rancsfák koronái közt a visszhang oly szo- moruan, mintha siratná.

Joaquina az országot felö szaladt s egész a két kereszthez jutott, fiát szölitgatva. Majd ujra a kunyhóhoz ért, aztán meg a

lughashoz, aztán ismét az utra, de mindig ugyanaz a kegyetlen néma csend, ugyanaz a bizonytalanság. A hajnal pirkadásáig tartott ez a rettenetes hajszá, a melyben az aggó- dás növesztette szárnyait, erejét a fájdalom s a rettegés bátorságát. Midön végre kimerült visszament a toronyba s rávetette magát az ágyra Miguel mellé, a ki még nem ébredt föl. Nyugtalan agyában fölbukkant a gondolat, hogy fölkelti s bánatában töle ker segítséget; de a szegény öreg ember iránti részvét volt-e, vagy talán az édesanya vonakodott-e vádolni fiát: megcsak összeszedte erejét s egymaga szenvedett s várt, hogy napkeltével Miguel kimenjen a dologra.

Akkor aztán hanyathomlok neki Jérez- nek. Sok asszony és gyerek jött vele szem- közt az uton, a kik szepegeg iparkodnak onnan felöl, derekajlat cipelve az egyik, a másik takarót, néhány pedig a legszüksé- geobb butorokat.

Ezektöl megtudta a boldogtalan édes- anya, hogy már az este óta folyik a harc a katonaság és a nép között s az éj folyamán

félbeszakadt csatározás ujra kitört virradat kor; azt is mondták, hogy a malagai ezred megjött Cadizból s az imént állt be a küz- delemben.

— Ott van az én Pericóml — kiáltott föl a szerencsétlen anya, fejéhez kapva mind a két kezével. — Az én fiam, leltem fiam, szemtöl-szembe! — szölt s mint az örült ro- hant Jerez felé, megértvén immár, hogy Roque a torlaszokon van.

A nyil gyorsaságával repült Joaquina a szelid dombra, melyet San Telmo-halmának hívnak s pihenés nélkül indult neki a régi „Kereszt”-nek, a harc színhelyének.

A mint a Galván-utcán végigment, tor- lasz állta el útját. Sok földmives volt rajta: egy részük lövészeret hordott, más részük szikllaköt hengergétt és a gyalogjáró köveit, melyeket ép fölszaggattak, néhány pedig aro- hoz tartották puskáikat tüzelésre készen.

— Mit keres itt, senora? — szölt az egyik, meglöke a szerencsétlen asszonyt, a ki csak ezt hajtogatta szüntelen:

— A fiamat, a fiamat!

Tibortz Sándor

Iérfi és női angol és francia szabó

CELLDÖMÖLK, Ságy-m. (Taktócs-ház)

Bivaltal mindenféle férfi és női angol és francia szabásu ruhák készítését.

Lovagló és sportöltönyök kitünö szabásban.

A gazdasági gépvégeken kívül nem is volt a parasztnak jobban elkeseredve senki Isten teremtése ellen, mint ahogy el volt keseredve a földkóstolók ellen.

A sok lamentációt végre meg kellett hallania a kormánynak is. Az adótörvények novellájában gondoskodott az igazságtalanul dühöngő földado igazságosabb kirovásáról is. Elrendelte az új kataszteri becslési fölvételeket, vagyis az eddigi csaláson alapult földhozambecslések kiigazítását. Kinevezett erre a célra épp a napokban százánál több új „földkóstolót” is, a kik már maholnap beszállongnak az országot s noteszbe veszik a gazdák szerelmeit, kívánságait, óhajait az új becslés becsületessége irányában. Hogy ez urak munkáját megkönnyítse, a miniszter községenként is felhívta az országot, hogy a kataszteri kiigazítás iránt a maga javaslatát minden falu küldje be hozzá. Ennek a beküldésnek július 1-én jár le az utolsó terminusa. Valamikéint fel vannak jogositva a gazdák egyenkint is, hogy a kiigazításoknál ott a helyszínen is minden érdekelt megjelenessen, megjegyzéseit és panaszait megtehesse, melyet mind köteles létesen a „földkóstoló” ur, valamint a nagytörvény kiküldött bírjai jegyzőkönyvbe venni.

Nohát ott legyen ám minden gazda és nyissa ki a száját, hogy nyoma legyen a kiigazítási eljárásnál minden szerelemnek, minden igaztalan helyzet ellen való felszólalásnak. Aki nyugt-baját most majd elő nem adja, hát magára vessen: úgy marad a „lankasztere”, a hogy eddig volt — igazságtalanul, a valónál és méltányosnál súlyosabban megporciózva földadóval.

Az új törvény a kataszteri tisztajövendeleddig 25 százalékos adójáról 20 százalékra, tehát teljes öt perccel leszállította a földadót. A finanszminiszter biztosan számít arra s igaza is van, hogy ez 5 százaléknyi kevesebbet megtérül azon a révén, hogy az eddig hamissággal kevesebbet fizető urasági birtokok az új kataszteri kiigazítások révén igazságosan, tehát a mainál több földadóval lesznek megtróva. Így hát az 5 százalékos

engedés mellett is bejön a fiskusnak a 74 millióban kontingentált földado bevétele. A gazdák legyenek résen, hogy csakugyan azok a földado-kulcsot eddig megcsaló nagybirtokok szolgáltatassák be ezt az 5 százalékot, ne pedig megint a szegény kisember földjére sozzak ki ezt az 5 perccet is azok az, armányos földkóstolók!

Állatvédelem.

A kisfiu és a kiscseke

Urnapián délen beállított egy kisfiu lakásomra. Egy kis papírdobozt tartott kezében és szépen, értelmesen jelentette, hogy V _____ i bácsi a házánál aznapi lepszikált egy tecskefészket, a melyben 5 kiscseke volt.

Kettőt megvevett a macska, kettőt a félreeső helyre dobtak, egyet pedig elhozott, hogy átadja az állatvédő hácsinak és átadta a dobozt.

A dobozban, vatta közé szépen bepölyázva, találtam egy még meztelen, ártatlan kiscseket, amely ugyan tátogatta száját, jelezvén hogy éhes.

Azonnal átvizsgáltam a házamnál levő fészkeket és ezek egyikében — a melyben hasonló nagyságu fiókák voltak — elhelyeztem a kis lelcet. — Azután megfigyeltem, hogy mit csinál majd a fecsképar.

Csakhamar megjött a fecskemama is és a fecsképapa is. Azonnal észrevették a család szaporulatát, mert nem etettek rögtön, mint mások. — A fészke szélére ültek és egy ideig tanácskoztak.

Beszédüket nem értettem meg, de ugyalszik döntésük kedvező volt a kis árvára nézve, mert elkezdtek az etetést, azóta nagy szorgalommal hordják a különféle rovarokat és pár hét múlva 5 helyett 6 kiscseke fog kirepülni a fészkekből.

Ennyiből áll a kiscseke története.

De vegyük szemügyre az abban szerepelt embereket is.

Milyen magasan áll az a kis fiu, a fészkekromboló V _____ i bácsija felett.

Hogy a fecske a leghasznosabb madár a világon, azt tudja mindenki. Senkinek sem alkatmatlan másban, minthogy házafalához, vagy valami gendájához tapasztja a fészket. — Szép madár, csicsérgése kellemes és ezért senki sem üldözi, ellenkezőleg örül, ha tavasszal a házánál levő összes fészkekbe vissza térnek a fecsképarok és sajnálja, ha egyik másik fészket árván marad, mert hosszú vándor utjokon elpusztultak lakói.

A nemesérsébsből mennyire kivetközött, sivár lelkületet kell feltételeznünk abban a V _____ i bácsiban, aki megengedte, hogy a fecsképar házánál fészket rakjon, megvárta míg tőzsait szépen kikölti, aztán vandál módra lerombolja a fészket és legyilkolja a családot ahelyett, hogy még pár hetet vár, míg a kiscsekek kirepülnek és az emberiségre hasznos életüket folytathatják.

Nem írom ki a nevét, de annyit megjegyzek, miszerint nem érdemi meg, hogy a saját családjában sok öröme legyen.

Ellenben minő nemes gondolkozásu szülei vannak azon kis gyermeknek, ki a megmentett kiscseket hoztam elhozta. — A szülők gondoskodását árulta el a kismadár bepölyázása és az, hogy a papírdoboz födele ki van lyukgatva, hogy az ártatlan kicsiség meg ne fulladjon. — Végül a kisfiu alig találta volna ki magától, hogy a madarat elvigye az állatvédő bácsihoz ha derék szülei erre nem utasítják. — Fogadják ezért köszönetemet.

Göttmann Bódog

a. v. e. elnök.

Joaquina visszafordult s más utcákon át igyekezett följutni a torlaszra. A szomszédok, kik félig nyitott kapukon és ablakokon át kíváncsian figyeltek a küzdelem részleteit, megdöbbenve nezték ez asszonyra, a ki vakmerően, hátracsuszott kendőben s kétségbeesetten siránkozva barangolt az utcákon, nem félve sem a golyóktól, sem a katonaság rohamától, sem a parasztnak tüzétől. Nem, tudták, hogy édesanyja volt!

— Joaquina! — kiálta hirtelen egy női hang, ép akkor, mikor a Szémalom-utcába fordult.

A boldogtalan megáll az utca közepén s mindenfelé meghordozta zavart tekintetét, de a mikor senkit se látott, folytatta farszót utját. Ám egy asszony, a ki a szomszéd házból szökött ki, megragadta ruháját, fölkiáltván:

— Az Isten szent szerelmére! hol jársz itten, a hol meglöhetnek? —

— A fiaim! — hebegte Joaquina.

S nem bírva ejteni más szót, kitérte két karját azon hely felé, a hol tompán s ijeszten zajongott a csatározás.

— Arra valok, arra valók a fiuk! — kiáltott az asszony a falusi nép nyereségével. — Bár születésükkor fulladtak volna meg, vagy szülve őket, halt volna meg anyjuk!

Több asszony szaladt ki ugyanabból a házból s körbe fogták Joaquinát, a ki, egy kórakásra rogyva, vizsztatlanul zokogott.

— Jöjjon ide, senora — mondogatták — s ne kísértse az Istent az utcákon.

— Nincs nyugtom, míg csak rájok nem találom! — nyögte Joaquina. — A golyó mely-öket éri, előbb engem találjon!

S valamint a heves fájdalom legelő minden okosodást, csakhogy nyomában legyen a szenvedésnek, a mely élesíti, ő is erőszakkal ragadta ki magát a kezek közül, melyek visszatartották. Volt az asszonyok közül az egyiknek a Cerro-Fuerten kicsiny gyümölcs-árus boltja, melyet már előtte való este ott hagyott a csatározás kitérésekor. Ennek a kulcsát Joaquinának adta át azzal a tanácsal, hogy a szerteröpködő golyók ellen védekezésül oda állva, meglátja, ráakad-e fiaira.

A szegény asszony arrafelé indult a szomszédasszonyok pedig látván, hogy elmegy, sirva fakadtak ama ragadós levertség hatása alatt, mely urrá lesz az anyák szíven egy édesanya boldogtalanságának láttára.

Ez a nyomoruságos boltocska csak husz lépésnyi távolságban volt az egyik torlasztól, a mely a Villapanés-ház festői romjaira támaszkodva, elzárt a Cerro-Fuerten utcát; tulnan volt a katonaság, innen a parasztnok.

A boltocskának tárva-nyitva volt az ajtaja, szegényes butorzata fölforgatva, darabokra vágva áruasztala s az a néhány szentkép, mely a falon függött, összezúzva; sértetlenül csak a boldogságos Szűznek egy képe maradt, mely a falba volt beleerősítve. Joaquina erre vetette szomorú tekintetét fájalmában, a mely könnyei, siralma, jajszava elapadtával a szívében szorult össze, ott vergődött, tépelődött s csak a kereszény megnyusvás karjaiban enyhült: de mint lavaforrás ké-z kitérni, elpusztítva, rombolva mindent,

Nyílt levél a szerkesztőhöz.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Kemenesalja” I. évi 24-ik száma „Hírek” rovatában „A községi takarékpénztár, megszavazták” címen oly tudósítást közölt, mely nem felelt meg teljesen a valóságnak azért indítva érzem magamat arra, hogy az összes jelenvoltak által constatalható való tényállás közlésére a egyuttal ezen felettebb fontos közérdekű ügyben elfoglalt álláspontomnak olvasó közönségével leendő megismertetésére t. Szerkesztő urat felkerjem.

Az idézett közlemény szerint ugyanis a képviselők legnagyobb száma azért jött fel a gyűlésre, hogy az intézményt megteremtse, egy törpe önző kisebbség pedig azért, hogy azt mielőbb megszüntetnék, eltemesse. A gyűlésen csupán Berzesenyi Jenő, Dr. Balassa Jenő és Nagy dr. Sándor intézett rohamot dr. Porkoláb Mihály szépen és tüzetesen megindokolt javaslata ellen, de a roham törhetetlen bástya ellen intéztetett, ilyen szemben hujába való a fejfel való menés. Ezen szörül-szóra idézett közlemény elleneben kijelentem és ezt a gyűlés mindegyik tagja igazolhatja, hogy *Berzesenyi Jenő azon a gyűlésen jelen sem volt*, nehogy tehát a „Kemenesalja” olvasói azon tévhitben legyenek, hogy a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank alelnöke is az „önzö kisebbséggel fejfel rohant a törhetetlen bástya ellen”, kijelentem, hogy én voltam azon képviselőtestületi tagok egyike, a ki a községi takarékpénztár létesítésének kérdésében felszóltam. Nem hiszem ugyan, hogy a tudósítón kívül a gyűlésen jelen voltak között lett volna még valaki a ki felszólalásomat „törhetetlen bástya ellen intézett rohamnak”, „fejfel való menés”-nek és „önzésből eredett”-nek állítana, azért ezuttal csak is a „Kemenesalja” olvasó közönségét akarom felvilágosítani arról, hogy korántsem vagyok oly incarnatus ellensége Celledömök nagyközönség jól felfogott érdekeinek mint a minőnek engem a tisztelt tudósító ur feltüntetni ohajt.

Mar felszólalásomat azzal kezdtem, hogy részemről is udvösnek, hasznosnak tartanám, ha egy *üzleti nyereséggel kezegetél községi takarékpénztár* létesíthető volna; — én azonban *alaptőke nélkül* nyereséggel dolgozó községi takarékpénztár felállítását a jelen körülmények között lehetségesnek nem tartom, — a község kárával dolgozó takarékpénztár felállításához pedig nem járlok. — A javaslat a pinkafői községi takarékpénztárt hozza fel például és azzal érvelt, hogy az mily tekintélyes összeget jövedelmez a község javára. Ezen érv ellen párhuzamot vontam a pinkafői takarékpénztár létesítésének körülményei és a mi viszonyaink között. Pinkafői község hosszu évek során át gyűjtött 96,871 forint 40 krajcár készpénz alaptőkével alkotta meg alapszabályait az 1852-ik évb. 96,871 forint 1852-ben oly tekintélyes összeg volt, hogy az akkori olcsó megélhetési viszonyok mellett ennek kamatai ideig

fedeztek az akkor még minden bizonytalansággal olcsóbb fizetéssel alkalmazott könyvelő és pénztáros fizetését és még felesleg jövedelme is maradt a községnek melyet évről-évre szaporíthatott. Ezzel szemben ma, — midőn egy könyvelő fizetése legalább 1000—1200 forint vagyis 2400 korona, egy pénztáros fizetése legalább 2000 korona egy évre, — az évi helyiségbér is 4—500 korona — a mely még ha a község tulajdonát képező ház egy részében lenne is a helyiség — számitáson kívül nem hagyható, — nem említve a felszerelés, fűtés stb. költségeket — a megalakítandó községi takarékpénztárnak egy árva fillér alaptőkéje nincs. Hujába kerestem a javaslatban azt az alaptőkét amelynek kamattjévedelme legalább a könyvelő és pénztáros fizetését biztosítja s a mely legalább azt zárja ki, hogy a község az fizetle ráfizessen. Ilyen alaptőke nincs és nincs! Weisz Kálmán képviselői tag közbe szolt ugyan, hogy a pénz alap „megless”, de tény az, hogy „mínus”. További sürgető kérdéseimre „a község bizalma” és a „remény” jelöltettek

meg a községi takarékpénztár alapjaul, melyeket azonban én sem akkor nem tartottam, sem ma nem tartok elégségesnek, mert ha a „pénz minden dolog veleje és ereje” úgy áll ez különösen a pénzügyzetekre tekintettel arra, hogy a mai drágaság és életviszonyok mellett alig akad könyvelő és pénztáros a ki vállalkozzék arra, hogy a felállítandó községi takarékpénztár esetleges üzleti nyereségével megeleghessék, — ha feltesszük is, hogy pénztárnokon, könyvelőn kívül igazgató és napbiztosok ingyen fogják idejüket a közérdek szempontjából felalozni, — még mindig kockázatosnak és veszteséggel járóknak tartom Celledömökön *alaptőke nélkül* egy községi takarékpénztár létesítését, annyival inkább mert a benyújtott javaslat azon állítására, hogy a takarékpénztárak betétei nem emelkedést, hanem csökkenést mutatnak. fényesen ráció! a 400.000

egyszáz ezer korona alaptőkével és 173.600 korona tartalékokkal rendelkező közgazdasági hitelbank betét állománya, mely 1904-től 1908-ig 1.070,177 koronával 1.279.548 koronára vagyis 209.371 koronával emelkedett s így ezen körülmény éppen nem nyújt kitévést arra, hogy ezen intézettel bízalom hiányában százezrek lógnak elvonatni és a pénzalap nélküli községi takarékpénztárban elhelyeztetni. Ha tehát még arra sincs kitévést — mert szerintem nincs — hogy a községi takarékpénztárban elhelyezendő betétek után a betéteknek fizetendő kamatok és a betétek kihelyezése folytan a kölcsönkérők által fizetendő kamatok közti különbözetből eredő jövedelem az ezekre rugó könyvelői, pénztárosi fizetéseket, lakbért, berendezési, fűtési és egyéb nélkülözhetlen költségeket fedezze; evidens, hogy a község ezen intézményére a „remény” és „a község bizalma” alapján *alaptőke nélkül* rá fog fizetni!! Így a községet veszteség éri, haszon helyett anyagi kárt szenved, de szenved a községnek erkölcsi reputációja is. „Videant consules, ne tuid Detrimenti respublica capiat.”

Figyelmeztetésem csak óvas akart lenni egy előkészület nélkül, elhamarkodott lépés megakadályozására. Ha majd a jövő nekem ad igazat, az esetben kétség nélkül be fog bizonyulni, hogy aggodalmam, észrevételeim figyelmeztetésem nem voltak alaptalanok és nem önzésből eredtek és meg lesz a szomorú elégtételelem, — de ha „a község bizalma” és „a remény” elégséges alpnak fog bizonyulni — amit őszinte szívből kívánok — akkor, de csakis akkor fogom elismerni és pedig örömmel, hogy pessimista voltam, aggodalmam alaptalan volt, kellemesen csalódtam, de az önzés vadját még akkor is vissza utasítom, mindaddig pedig meg aggodalmamat a jövő meg nem cáfolja, megmaradok *non sperny* nézetem és véleményem mellett hogy egy pénzügyzet létesítéséhez — ha a szer reményével akarunk hozzáfogni, — a *non sperny* és a község bizalmán kívül még *non sperny* alap is kell! Én, mint az „önzö *non sperny*” nek egy szerény tagja aki a község *non sperny* üzleti nyereség reményével *non sperny* takarékpénztárnak nem voltam, nem vagyok és nem leszek ellensége, csupán a *non sperny* bizalmát és a *non sperny* elégséges alpnak tartó többséggel szemben hiába hangostattam

barmi áll utjában, mihelyt az istentelen kétségbeesés rongálja meg gatyát.

Joaquina az első lövések zajára kisse kinyitotta az ajtót s kitekintve a nyíláson, távolról hallotta az összedűködés lármaját, a mely őrdtlen tombolt szalomszerű árnyékpen látta elsuhanni a kádókat fekete, vastag rüstgomolyba takarva, a mely mihelyt sürűbb lett, mint fuggöny hallott le e rettenetes szinpad előtt. A katonaság végre elfoglalta a torlaszt s néhány paraszt nyugodtan állva várta, küzdve ember ember ellen, míg mások, a gyvábbnak, keréket oldottak, ott hagyva fegyverüket, *szabadnak honyolát*.

Mikor a remegő Joaquina hallotta, hogy lassan-lassan közeledik ez a szörnyű ordítótozás, visszahatólta az ajtózárt s erőfeszítéssel össze a földön. Aztán töle két lépéanyira csatlógott a puskaropogás hangja, a kádók káromkodása, a sebessétek jajja, sőt még a testek földreerogyása. Két golyó, egyik a másik után járta át a rozoga ajtót s beleerdódott a falba.

— Roque! — kiáltotta hirtelen egy hang halalos rettegéssel.

Joaquina egyetlen ugrással föntermet sapadtan, mereven, akár egy holttest ugrott volna ki a koporsóból.

— Roque, ne löj, Roque! — kiáltozott ugyanaz a hang még nagyobb rettegéssel.

Ugyanabban a pillanatban egy puska-lövés dördült el, meg egy jaj! s egy testnek földrezuhanása volt hallható és a kardnak az a szisszenése, a mint sebet szur.

Joaquina az ajtóhoz vándszorgott s félig kinyitotta.

Mennybéli teremtm! . . . Perico, ez az oly nagyon kedves, annyira siratott fia feküdt ott a földön élettelenül, mellében egy karddal, szívében egy golyóval. Előtte állott Roque. Balkezeben meg füstöltött a puska, jobbkeze pedig eszegegett bájtyja meleg vére. *Édesanyja látása egy lépést hátra hőkölt s gyorsan összeneműdött keze piros foltot hagyott bunniban.*

— Káin! Káin! . . . Homlokodon bordod a helyegyet! — kiáltotta oda neki Joaquina az átható szörny édesanyja erejével s annak szörnyű fájdalomával, a *non sperny* hűnye egyik fiát s testvérgyilkosnak a másikat.

a pénzalap megteremtésének szükségességét mert hisz ez a pénzalap a többség szerint úgy is *„meg lesz”*, — de talán épen jelen soraimmal sikertülne az önzetlen többséget elégséges pénzalap szükségességéről meggyőzőm és ezen elégséges pénzalapot egy, két vagy három évre kivetendő 1 vagy 2 százalékos községi pótdadó többletből megteremteni — mihelyt ezen pénzalap rendelkezésére áll, — előre kijelentem hogy az *„önzö- kisebbség- cserben hagyom s átpartolok az önzetlen többségre.”* amit még ugys lehetne mondani, hogy ez esetben az *„önzetlen többség- átpartolna az önzö kisebbség többségéhez-”*.

A *„Kemenesalja”* t. tudósítóját pedig arra kérem a vélemény elérés és aggodalom kifejezések fogalmait ne tévessze annyira össze az *„önzö-”* fogalmával, mert több mint 37 év óta vagyok Czellömölknek illetőleg Kis-Cellnek polgara, de arra hogy a *„nagy-községgel szemben valaki önzőnek nevezzen talán még sem szolgáltam rá. Dixi et salvavi animam meam!*

Berzsenyi Dezső.

A levélíró ügyvéd ur sorait az audiatúr et altera pars elvénél fogva szőröl-szóra leközlötték és arra az alábbi megjegyzéseinket tesszük: A kifogások nevesere csupán sajtóhiba következménye, amit lapunk más helyen rektifikálunk is. Ami pedig a községi takarékpénztár ügyében felhozottakat illeti, a bírálatot az olvasó nagyközönségre bizzuk. Tény az, hogy a levélíró ur nem szavazta meg a községi takarékpénztárt, ürügyül hozván fel azt, hogy nincs alapítóke. Erre nézve a község érdekeit behatóbban támogatott többség elég argumentumot hozott fel, amiket itt újból felsorolni feleslegesnek tartunk. Az alapítókének pótdadó utján való előre kivetése és megszerzése teljesen felesleges, mert arra szükség sincsen. Ha az üzleti év zárlatánál hiány mutatkoznék, az utólag is behajtható. E két féle nézet végeredményében egy és ugyanaz, sőt az utóbbi városunk polgárait nézve kedvezőbb, mert csak szükség esetén kellene adózniok, míg az indítvány szerint előre fizetnének. Hogy tudósítunk a valószínűségnek megfelel, fentartjuk most is, de mások is, mert jöhetnek, nem állítottuk Kodak elé a kisebbség csoportját, de lelki szemekkel e nélkül is látjuk portraiktjuk mögött az önzérek helyfoglalását. Ha valaki közülök ezt mégis ráfogásnak tartja és a közjólét harcosának vallja magát, ne szóval, de tetteleg érveljen; erre nézve közel az alkalom, melétóztassék vagy ötvenezer korona betéttel a létesítendő községi takarékpénztár prosperálását elősegíteni. Lehetséges, hogy a kezdet nehézségein a községi takarékpénztárnak is meg kell birkóznia, de kétségtelen, hogy legalább is épen úgy fog virágozni később, mint egy pénzintézet sem városunkban. Tudjuk jól, hogy sokaknak ez fáj s egyesek a részvényeken alapuló intézetek létérdekében képesek magukat exponálni is.

Mindezekből most már meggyőződés szerezhető arra nézve, hogy a részünkről foglalomsvarról szó sincsen, sőt minél jobban analýzáljuk ez ügyet, az önzetlenség hiánya nyilvánvalóbb lesz.

Szíves engedelmevel apropra egy kérdést kockáztatunk: Ha városunk tőkepenzes kapacitásai, t. i. azok, akik városi ügyeink vezetésébe is befolyhatnak, már kezdetben legalább 300—400.000 koronát helyeznének el a városi takarékpénztárban, vajjon életképesnek tartaná-e ez új intézményt a tisztelt levélíró ur? A válasz csak igeni lehet. Tehát rajta, üdvös műveletet cselekszenek vele; szíveskedjék odahatni, hogy ez összeg betétessek s akkor-azokat, akik a jelenben még az *„önzö kisebbség-”* csoportjában vannak, ünnepélyesen fogjuk az önzetlenek gárdájába beiktatni.

Ugyebár, a kard kétélű?

H I R E K.

Új felügyelő. A dunántúli ág. ev. egyházkerületben e hó 8-án bontották föl az **ujbaban beadott szavazatlapokat**. Ami előre látható volt: Véssey Sándor somogy megyei dísgazdag nagybirtokos választotta meg az Iliász Lajos halálával megüresedett egyházkerületi felügyelői tisztségre, aki 231 szavazatot nyert dr. Berzsenyi Jenő orsz. képviselő 103 szavazata ellenében.

Dr. Tóth József szombathelyi apátkanonok nagy kitüntetésben részesült. A mohácsi csataterén az 1526. év aug. 29-én el-esett magyarok emlékére minden évben engesztelő egyházi ünnepet rendeznek, amidőn az ország legkitűnőbb egyházi szónokait szoktak az ünnepi beszéd mondasára fölkerülni. Az idén a szombathelyi káptalannak egyik kimagasló tagját, dr. Tóth József országos hírtudóst és egyházi szónokot nyerték meg az ünnep rendezői a mohácsi ünnepnek, ahol sok ezer és ezer magyar zarándok fogja ajkairól hallgatni a hazafias érzelmű egyházi férfiú szent igéit.

Fogyunk. Vasvármegyéből az 1908-ik évben összesen 1427 utlevelet adtak ki, míg a folyó évben már öt hónap alatt is 1689 a kiadott utlevelek száma.

Helyreigazítás. Mult heti számunk Hírek rovatában leközölt *»A községi takarékpénztár megszavazták»* című hírnkbe sajtóhiba csuszott be, amit helyreigazítunk. A 11. sorban *megszüntelnék* helyett *megszületnék*, a 13 sorban *Berzsenyi Jenő* helyett *Berzsenyi Dezső*, *Nagy gr. Sándor* helyett *Nagy Sándor* a megfelelő kifejezés.

Vizsgálatok. A helybeli r. k. iskolákban az évrő vizsgálatok f. hó 21. és 22-én lesznek. Előbbi napon a fiuknál, utóbb a leányoknál. — 23-án reggel fél 8 órakor Té Deum (a kanyaró járvány miatt előbb lesz) majd értesítő osztás és a tanév befejezése. — 23-án d. u. a fiúiskolán magánvizsgálatok, 24-én d. e. fél 9 órakor leányiak magánvizsgálatok. Az iparisikolában ma délután 4 óra után lesz az évrő vizsgálat.

Tűzoltók gyűlése. Ma délelőtt 11 órakor a városhaza tanácstermében tűzoltóegyesületünknek gyűlése lesz. E gyűlés fog határozatot hozni a vasvármegyei tűzoltó-szövetség f. hó 29-én Muraszombaton tartandó XVIII. évi rendes közgyűlésén leendő részvétet, illetve képviselítés felett.

Rumban az idén a jun. 27-ikére eső országos vásárt jun. 28-án fogják minisiteri engedéllyel megtartani.

Ugyanis minden községnek, illetőleg házadó-körzetnek külön kataszterje lesz: ez a házadó-kataszter, melynek fölállítására a pénzügyigazgatóság az intézkedéseket már megtette. Az új házadó-törvény jövő évi januárius 1-én lép életbe.

Válaszimányi ülés. A Cellömölk és Videke állatvédő egyesületének választmányja ma délután 4 órakor a városház tanácstermében ülést tart. Tárty: a feletti határozat, hogy a hozzá érkezett felhívásra, az egyesület belépne-e tagul a Kvisektió-ellenes egyesület világkötelekébe.

Tánctanítás. Grossmann Józsefné tánc-és illemtanítónő városunkba érkezett és működését július hó 1-én kezdi meg a Torny féle vendéglőben. Nevezett már ismeretes kitűnő tánctanításáról városunkban, mert már több éven át tartott tanfolyamokat. A gyermekek részére d. u. 5—7-ig, felnőttek részére

lentkezni lehet a Torny-vendéglőben.

Meghívó. A vasvármegyei tűzoltó-szövetség 1909. évi június hó 29. napján, délután 2 órakor Muraszombaton nagyközségben a Korona-vendéglő szobtermében tartja XVII. évi rendes közgyűlést, melyre Vasvármegye összes önkéntes, községi és magán tűzoltótestületei s a tűzoltóság iránt érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Herbt Géza alispán, szövetségi elnök. Barabás István szövetségi titkár.

Harmincesztendő jubileum. A vállalkozói kar, az építő-iparosság és a fakeskedelem nagy olvasottságnak örvendő szakközlőnye, a Vállalkozók Lapja most töltötte be fennállásának harmincadik évét. Ritka szaklap dicsekedhetik azzal, hogy harminc éven át munkálkodhatott olvasói szellemi és anyagi jólétén és ritka szaklap állithatja, hogy munkásságával oly eredményt ért el, mint a Vállalkozók Lapja, amelyet Lakatos Lajos, Sós Izor, és Komor Marcell építész más jeles szakemberek közreműködésével oly kiválóan szerkesztenek, hogy ma már alig akad házánkban mérnök, építész, építőmester, kőművesmester vagy egyéb az építőipar terén működő szakember, aki a Vállalkozók Lapját ne jártna vagy hétről-hétre ne olvasná. A Vállalkozók Lapja az ország minden vidékén előforduló építkezésekről, szállításokról, feladásokról hétről-hétre kimerítően beszámol és ezzel módot nyújt arra, hogy olvasói a kínálkozó munkalehetőségeket megkapják, de közli egyszersmind a középítkezések és közszállítások dolgában tartott versenytárgyalások eredményeit is; megírja, kik kaptak építkezéseket és szállításokat, hogy a kisiparos és kereskedő érintkezésébe lépessen mindig a vállalkozóval. A műszaki pályázatok, az esedében levő állások, a műszaki újdanságok is teret találnak a lapban és aki alkalmazottat keres, azt is megéli e lap révén. Szerkesztőség és kiadóhivatala Budapesten VII., Erzsébet-körút 8. szám alatt van. — Mutatványszámot olvasóinknak szívesen küld.

Járvány. Városunkban a hét folyamán sok vörhenyben való megbetegedési eset történt ugyanarra, hogy méltán járványról beszélhetünk.

A szombathelyi m. kir. bábaképző-intézetben az 1909—10 tanév téli (magyar nyelvű) tanfolyamára a beiratások 1909. szeptember 1—3-ig tartanak. A felvételhez szükséges: 1) 20—40 közötti életkorú igazoló születési anyakönyvi kivonat, 2) ferjezettéknél házassági anyakönyvi kivonat, 3) erkölcsi (községi) és 4) orvosi bizonyítvány; végül jártasság az írásban és olvasásban. A tanfolyamban 5 tanuló, ki magát arra kötelezi, hogy 5 éven át oly megnevezett községben folytassék szülésznői gyakorlatot, hol okleveles bába nincsen, 180—180 korona államségélyben részesülhet. A kik ezt elnyerni óhajtják, az idézett okmányokon kívül szegénységi bizonyítvánnyal és az említett kötelezvényvel ellátott, a vallás és közoktatásügyi nagyméltósága m. kir. ministeriumhoz intézett bélyegmentes folyamodványukat legkésőbbben 1909.

intézet igazgató-tanárához küldjék be. A tanulók korlátolt számmal havi 20 koronáért az intézetben lakást és ellátást kapnak. — Dr. Reismann Adolf igazgató-tanár.

As új földadótörvény a jövő évi jan. 1-én lép életbe, melynek életbeléptetését megelőző munkálatok végzésével a körjegyzők bizattak meg. Tekintettel arra, hogy ezzel új teher száll jegyzőinkre, vármegyénk jegyzői az iránt fordultak a pénzügyminiszterhez, hogy eme munkálatok teljesítésével állami közegetek bizonny meg, de a miniszter nem teljesítette kérelmüket.

Katonák szabadságolása a munkaidőkre. A honvédelmi miniszter mint minden évben, úgy az idén is rendeletet bocsátott ki, mely szerint a katonáknak aratás, kukoricatorés és szüret idejére szabadságidőt engedélyez. A jövő évi rendeletben újítást képez az, hogy ezental nem a szülő, hanem maga a katonára, rendes szolgálati úton kérelmezi a szabadságolást.

Köztisztaság a falusi községekben. Értesülésünk szerint, a belügyminiszteriumban előkészületeket tettek arra nézve, hogy a törvényhatóságokat már közelebb utósítani fogják záros határidő alatt olyan szabályrendelet megalkotására, amelyben gondoskodás történjen a köztisztaság szigorú fontartására. Közudomású dolog, hogy a falusi néposztály legnagyobb részének nincs érzéke a köztisztaság iránt. Pedig a köztisztaság fenntartása és ápolása nélkül hiábavaló a leghelyesebb közegészségügyi intézkedés is, hiábavaló a körorvosok javadalmezése, valamint az arról való gondoskodás, hogy a vagyontalan betegek államköltségen kapjanak orvosságot. Pedig ez idő szerint a községekben a köztisztaság legemelemből követelményeinek sem szerez érvényt a közigazgatás. A legtöbb község még annyira sem jutott, hogy az utcákat és földműves gazdák udvarait legalább hetenkint egyszer kisöpörnek. A belügyminiszterium úgy tervezi, hogy az utcáknak hetenkint való kisöpítéséért a községi előjáróság leasz felelős, az udvar söprésének elmulasztásáért pedig a tulajdonos vagy bérlő. A mulasztást első ízben legalább 10 koronával, ismétlés esetén legalább 25 koronával fogják büntetni. Az ellenőrzést a csendőrség fogja teljesíteni.

Ellátásában találjuk Kemenes-szentpéter községben f. hó 4-én 2 drb. 10 találatot bitangszámban. Tulajdonosaik ott átvethetik.

A balatonvidéki vasút megnyitása. A kereskedelemügyi ministerium vasúti szakosztályában tanácskozás volt a balatonvidéki vasút megnyitása ügyében. Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter a tanácskozás alapján a balatoni vasút megnyitását július hó elsejére tűzte ki. Az ünnepélyes megnyitást Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter képviseletében Szerényi József eszközölte. A megnyitást megelőzőleg, június hó 29-én és 30-án lesz a vasút műtanrendőri bejárása, amelynek eszközésével Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter a vasúti és hajózási főfelügyelőséget bízta meg.

Üvegpavillon a régi Nemzeti színház bejárója előtt. Ott, hol ezeltől évtizedeken át művészek és közönség egyaránt a Muzsáknak hódoltak, mostan rövid pár nap alatt egy tágas üvegpavillon emelkedett, melyben a humanizmus oltárán áldoznak. Ezen pavillonban ugyanis a Gyermekvédő Liga kiállítását

antára arrangeált tárgysorsjáték nyereménytárgyaiból. A jó és nemes iránt fogékony közönség, mely teljes mérvben méltányolja azon társadalmi missiót, melyet a Liga a gyermekvédelem terén teljesít, érdeklődésének impozáns módon adja tanujelét, amennyiben az üvegpavillont az egész napon át nagy tömegben lepi el és a látottak felett meglepődéssel távozva, bucsuzás előtt vásárol ezekből a sorsjegyekből, melyek a pavillonban ugyancsak kaphatók és ezzel is támogatja a ligát emberbaráti törekvéseiben. A sorsjegyek húzása különben f. é. július 1-én veszi kezdetét.

Új gőzhajó a Balatonon. A balatoni gőzhajózási társaság három gőzhajója a nyári forgalmat nem tudta lebonyolítani s a fürdőhelyek közti közlekedés nehézsége sok panasza adott okott. A társaság most egy új gyorsjáratu hajót építtetett s azt már vízre is bocsátották. A hajó 27 méter hosszú és kényelmes jármű, amelyet ezidén különösen a keresztjáratok ellátására fognak használni.

A várkőszőlő vám. A győri püspökség volt ez ideig a várkőszőlő vám tulajdonosa. A vámtárgyat azonban most a vármegye veszi át. Az átvételt végezt a helyszíni tárgyalást e hó 25-én tartják meg. A tárgyalást Radó Gyula dr. vármegyei főjegyző vezeti.

Földmiveltetés a vadászokhoz. Idősb Szeőts Béla, az ornitológiai központ rendes megfigyelője a tavasszal Tavarán (Zemplén vármegye) 67 fiatal közönséges seregélyt (*Sturcus vulgaris*) jelölt meg a magyar ornitológiai központ aluminium jelzőgyűrűvel, a melyekre Budapest és egy szám van írva. Ha magyarországi vadászok közül valaki ilyen lábgyűrűs seregélyt lát, sziveskedjék a Magyar Ornitológiai Központhoz (Józsefkörút 65.) küldeni.

Nyugatmagyarországi gazdák gyűlése. A Nyugatmagyarországi Földmiveltető Gazdasági Egyesülete vasárnap Sopronban tartotta meg rendes évi közgyűlését. Sopron, Moson, Vas megye kiszázdái vagy kétezren vettek részt az Erzsébetkertben megtartott gyűlésen. Laehne Hugó ügyvezető elnök megnyitván a közgyűlést, jelzi, hogy Zichy Aladár gróf ő felsége személye körüli miniszter egyébf elfoglaltsága miatt nem vehet részt a közgyűlésen. Darányi Ignác földmiveltésügyi minisztert a közgyűlésen Vörö-Sándor udvari tanácsos fogja képviselni. Melegen üdvözl az

elnök Sopron vármegye főispánját, Baán Sándort és az alispánt, Hajós Antalt. Örömmel jelenti az elnök, hogy az egyesület taglétszáma meghaladja az ötezeret. De Pottere Bruno, az egyesület igazgatója terjesztette elő az egyesület jelentését. Különösen sokat fáradozott az egyesület a gazdasági szakismeretek terjesztésével. Jelentékeny az egyesület munkássága az állattenyésztés fejlesztése terén. Összekötötést tart fenn az egyesület az országos gazdátársadalmi szervezetekkel. Gondját viselte az egyesület tagjai hitelérdekének. A gazdaköri élet szintén élénk volt, de ezt a jövőben a gazdaköri értekezletekkel kívánják fokozni. Az igazgató-választmányba a közgyűlés Magyar Árpádot választotta be. Az egyesület 1909. évi munkaprogramját De Pottere Bruno igazgató terjesztte elő: a szervezkedést folytatják, kü

dést Győr vármegyére és szervezik a gazdaköri felügyelői állásokat, a mivel a gazdátársadalmi szervezkedést és a szakismeretek terjesztését mozdítják elő. Rende az egyesület szántóversenyeket is, közvetíti a vetőmagot, bevezetik a bolgár kertézetet, a mire a földmiveltésügyi miniszter segítséget nyújt, a parcellázást, a bérletszövetkezetek szervezését, az állatbiztosítást, az értékesítés és a közös beszerzést segítik. Semjünk a kizgazdák a kataszter dolgában.

Vas megyei razzia cigányok után. Sokatlan nagyarányú puhatóldozást tart most a csendőrség Vasvármegye területén. Egy nagy szabású razzia ez, amelyet járásokon keresztül hajtanak végre, úgy hogy teljesen átörléjék a vármegye minden vidékét, mert a cigányok és más kőborló ekszisztenciák ugyancsak nagy ambícióval csavarognak a megye területén, faluról-falura vagy utaltan utakon. A csendőrszervezetek rendeltel e a nagy szabású razzia s hogy azt sikerrel hajtsák végre — mint értesülünk — bizalmas uton megkereste a parancsnokság a járások polgári hatóságait és segítségül kérte a mindenféle fegyveres, lovas öröket, kerülőket, erdőőröket, másféle közbiztosági elemeket. A polgári öröket ilykép a csendőrség rendelkezése alá osztották s a nagyszámú csapat elkészített terv szerint a napokban megkezdte a megye áthajlását. A nagyszabású razzia több napig fog tartani.

A szép Mariska. Az egész ország közvéleménye lázas izgatottsággal fordul a szabadtai gyilkosság szereplőjé felé. Haverda Mariska nem tartozik közönséges asszonyok közé. Élete és nevelkedése különbözött meg a rendőri krónikák mindennapi alakjaitól. A Haverda-ügy annyira érdekes epizódot vetett fölszínre, hogy azok mindenike érdeklőlebb epizódokat, Haverda Mariska családi életét, a meggyilkolt Haverdáné életrajzát a szomorú véget ért család egész történetét két szabadkai hírlapíró, akiknek módjukban volt az adatokat a helyszínen összegyűjteni, most regény formájában kiadja. A regény amellet, hogy vonzó és érdekes: elsőrangú irodalmi mű, melynek szerzői Faragó Rezső, a »Bácskai Hírlap«-h. szerkesztője és F. ves Ferenc, a »Bács megyei Napló«-felelős szerkesztője. — »A Szép Mariska« 5—6 füzetben jelenik meg; egy füzet ára 20 fillér. Tekintve, hogy a regény csak csekély példányszámban jelenik meg: tanácsos arra már most előfizetni. A teljes regény ára 1 korona; az előfizetők portómentesen kapják a füzeteket. Az előfizetési díjak a szerzők barmelyikének nevére beküldhetők. Viszont-elárúsítók kerestetnek.

351. szám. 1909. v.h.

Mezőgazdasági tanfolyam neptanítók és gazdasági tanítónők számára. A földművelésügyi miniszter a kisebb fokozatu gazdasági népiskolákban a gazdasági tárgyak tanítására hivatott népiskolai tanítók, illetve tanítónők gazdasági kiképzése czéljából folyó évi július 19-től bezárólag augusztus 14-ig az adai, algótyi, bekesésabai, brzódnobanyai, csikszere-dai, hódmezővásárhelyi, jászberényi, karcazi, komáromi, szilágysomlyói és szabadkai földművesiskolákban 20-20, összesen 300 néptanító, a kecskeméti földművesiskolán pedig 20 gazdasági tanítónő részére mezőgazdasági tanfolyamot rendez. Ezen tanfolyamra felveendő minden egyes neptanító (tanítónő) száz (100) K atányban részesül, mely összegből 40 K ellátási díj levonásával 30 K-t a jelentkezéskor, 30 K-t a tanfolyam befejeztével fizetnek ki. A tanfolyamokra tényleg alkalmaztatásban levő oly neptanítókat, tanítónőket vesznek fel, kik mezőgazdasági tanfolyamon még nem vettek részt. A tanfolyamokra felvételt kívánó egyének ez iránt illetékes tanfelügyelőségüknel tartoznak keüld időben jelentkezni. A felvétel felett a közoktatásügyi miniszter dönt.

Pályázati hirdetmény.

Elbocsajtás folytán megüresedett **Celldömök községben egy rendőri állásra** ezennel pályázatot hirdet. Javadalmazás évi 600 korona készpénz, 1 szoba, egy konyhából álló lakás, 20 korona évi esziznapénz, egy öltözet nyári, egy öltözet téli ruha.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy felszerelt kérvényüket **1909. évi július hó 1-éig** hozzám nyújtsák be.

Celldömök, 1909. június hó 14.

Loránth Gyula jegyző.

Szalay János bíró.

STECKENPFERD-
Liliumtej-szappan.
Legenyhébb szappan bőrpolásra és pattanások ellen.
MINDENÜTT KAPHATÓ

Sürgöny! Sürgöny!

Ugy az igen tisztelt vevő köreimnek, mint a n. é. kávéfogyasztó közönségnek örömmel adom tudtára, a nagyszemű **valódi**

kuba kávé

1 kgr. 2 frt. 30 kr., valamint az összes kávé fajok 1 frt. 20 kr.-tól kezdve a legjobbak egyedül nálam kaphatók. Szives próba rendelésüket kérve, vagyok teljes tisztelettel

Mayer István
fősz. és csemege kereskedő.

Sürgöny!

Sürgöny!

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajto az 1881 évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a szombat-helyi kir. törvényszeknek 1907. évi 4747/p. számú végzése következtében Berzsényi Dezső helyettes ügyved által képviselt Török Pál tonyódi lakos felperes javára Török Antal kemeneskapolnai lakos alperes ellen 170 K s jár. erejéig 1907. évi május hó 10-en foganatósított kielégítési végrehajtas utján lefoglalt és 1400 K-ra becsült következő ingóságok, u. m: 2 drb jarmos ökor és 2 drb csikó nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a celldömöki kir. járásbírószag 1909. évi V. 232/2 sz. végzése folytán 527 K 40 fill hátralékos tökéltőzetes annak 1908. évi március

hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 15 K 50 f-ben bírőilag már megállapított költségek erejéig Kemeneskapolna községben, alperes lakásán leendő megtartására **1909. évi június hó 25-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kütüztük és ahhoz a venni szándekozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Celldömök, 1909. jun. 11.
Zaborszky Sándor kir. bir. végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

A Kis-Czell — Kemenesaljai köz-kórháznál megüresedett gondnoki állásra pályázat hirdettetvén, — felhivatnak a pályázni kívánók, hogy kérvényeiket **f. hó 30-ig** alulirított elnöknel nyújtsák be.

A gondnok évi javadalmazása **500 korona.**
600 korona ovadek szükségos.
Czelldömök, 1909. június hó 3.
Dr. Porkoláb Mihály
közkórházi elnök.

Lovaglók figyelmébe

Egy finoman készített **nyereg** ezüstözött zablával és teljes felszereléssel eladó.
Cim:
a kiadóhivatalban.

Zongora,

alig használt; szabad kézből eladó.
Cim: **a kiadóhivatalban.**

Bor-sajtók Gyümölcs-sajtók

javított kettős áttételű szerkezettel, kézi erőre reteszszárral ellátva.

Szőlő-zuzók, Szőlő-morzsolók,

Gyümölcs-zuzók

legujabb, legtartósabb, valamint a legjobb minőségben, ezenkívül különféle takarmány készítő gépek, szecskavágók, répvágók, darálók, takarmány fullesztők, valamint járgányok és közlőművek.

Eisenschimmel Ferenc és Társa
gazd. gépgyára és vasöntödéből.
Meghítható képviselők és viszontelárusítók kerestetnek.

Milichar Ferenc, Bacher Rudolf
Bécsi Helyi Közmunkaügyi Hivatal.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.